

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **K. P., s.r.o.**, Ľ., Dunajská Streda, zastúpeným JUDr. J. G., advokátom, P., 810 11 Bratislava, proti žalovanému: **K., spol. s r.o.**, N., Dunajská Streda, zastúpeným JUDr. E. Z., advokátom, B., 974 01 Banská Bystrica, **o zaplatenie 20 000 Sk s prísl., o zaplatenie 20 000 Sk s prísl., o zaplatenie 20 000 Sk s prísl., a o zaplatenie 200 000 Sk**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 30. januára 2007 č. k. 9Cbs/53/2004, 9Cbs/61/2004, 9Cbs/67/2007, 9Cbs/201/2004, takto

r o z d o d o l :

Rozsudok súdu prvého stupňa **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému na účet právneho zástupcu náhradu trov konania 43 759 Sk.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 25. 09. 2003 domáhal voči odporcovi zaplatenia 20 000 Sk, spolu s 13% úrokom z omeškania od 23. 08. 2003 až do zaplatenia, ktorý je vedený pod sp. zn. 9Cbs/53/2004, návrhom doručeným súdu dňa 25. 09. 2003 domáhal voči odporcovi zaplatenia 20 000 Sk, spolu s 13% úrokom z omeškania od 23. 08. 2003 až do zaplatenia, ktorý je vedený pod sp. zn. 9Cbs/61/2004, návrhom doručeným súdu dňa 25. 09. 2003 domáhal voči odporcovi zaplatenia 20 000 Sk, spolu s 13% úrokom z omeškania od 23. 08. 2003 až do zaplatenia, ktorý je

vedený pod sp. zn. 9Cbs/67/2004, a návrhom doručeným súdu dňa 25. 09. 2003 domáhal voči žalovanému zaplata 200 000 Sk, spolu s 13% úrokom z omeškania od 23. 08. 2003 až do zaplata, ktorý je vedený pod sp. zn. 9Cbs/201/2004.

Súd z predložených písomných dokladov a z prednesov účastníkov na pojednávaní zistil, že dňa 22. 07. 2003 boli uzavreté medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným zmluvy o prevode ochrannej známky č. 190 616, 190 617, 90 618, 191 735, 191 736, 196 104, 196 112, 196 113, 196 114, 196 115, 189 655, 188 187, 188 188, 188 189, 188 190 a 191 610. Na základe týchto zmlúv bol žalovaný povinný zaplatiť právnemu predchodcovi žalobcu sumu 260 000 Sk, najneskôr do 30 dní od podpisu zmluvy. Žalovaný dohodnutú sumu v stanovenej lehote nezaplatil.

Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že v konaní vedenom na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 20Cb 10/02 sa žalovaný domáha určenia neplatnosti zmluvného prevodu známkových práv, vrátane prevodu práv dotknutých v tomto konaní absolútnej neplatnosti právneho úkonu podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

Súd ďalej zistil, že Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 20Cb 10/02-593 zo dňa 26. 05. 2005 žalobu zamietol. Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozsudkom č. k. 2Obo 291/2005-615 zo dňa 08. 02. 2006 rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 20Cb 10/02-593 zo dňa 26. 05. 2005 potvrdil.

Žalovaný vo vyjadrení k návrhu uviedol, že dňa 05. 02. 2003 bol podaný návrh proti právnemu predchodcovi žalobcu o uloženie povinnosti zdržať sa nekalosúťažného konania a poskytnutia primeraného zadosťučinenia vo výške 3 000 000 Sk. Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 40Cb 10/03 zo dňa 30. 10. 2003 bolo právnemu predchodcovi žalobcu uložené zaplatiť žalovanému z titulu nekalej súťaže primerané zadosťučinenie vo výške 1 000 000 Sk. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 6 Obo 58/2004 zo dňa 01. 03. 2006 potvrdil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 40Cb 10/03 zo dňa 30. 10. 2003. Dňa 14. 08. 2006 bol doručený žalobcovi započítací prejav na 1 000 000 Sk, priznaného primeraného zadosťučinenia voči pohľadávke navrhovateľa vo výške 932 000 Sk. Dňa 18. 10. 2006 bolo účastníkom tohto konania doručené uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Cbs/53/2004-74 zo dňa 11. 10. 2006 o pripustení zmeny na strane žalobcu, ktorým sa stala spoločnosť K. P., s.r.o., z titulu zmluvy o postúpení pohľadávky z 28. 10. 2003. Dňa 18. 10. 2006 bolo účastníkom tohto konania doručené

uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Cbs/201/2004-82 zo dňa 11. 10. 2006 o pripustení zmeny na strane žalobcu, ktorým sa stala spoločnosť K. P., s.r.o., z titulu zmluvy o postúpení pohľadávky z 28. 10. 2003.

Žalovaný započítal svoju pohľadávku voči žalobcovi započítacím prejavom, preto podľa jeho názoru došlo k zániku pohľadávky započítaním.

Žalobca v jeho vyjadrení k započítaniu pohľadávky uviedol, že pohľadávka žalobcu bola postúpená v súlade so zákonom vo výške 932 000 Sk, pôvodným žalobcom K., s.r.o., na súčasného žalobcu K. P., s.r.o. Postupca K., s.r.o., oznámil dlžníkovi, t. j. žalovanému, že pohľadávku vyplývajúcu zo zmlúv o prevode ochranných známkov zo dňa 22. 07. 2003, v celkovej výške 932 000 Sk, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28. 10. 2003 postúpil na spoločnosť K. P., s.r.o., ktorá sa stala novým veriteľom žalovaného. V započítacom prejave vôle zo dňa 11. 08. 2006 žalovaný v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka započítal pohľadávku spoločnosti K., spol. s r.o., proti pohľadávke spoločnosti K. P., s.r.o., a uvádza, že pohľadávka navrhovateľa zanikla dňa 26. 05. 2006, kedy sa tieto pohľadávky stretli. Postupca pohľadávky listom zo dňa 01. 11. 2003 oznámil dlžníkovi postúpenie pohľadávky na žalobcu, ktorý bol doručený dňa 24. 03. 2004, a žalovaný sa tak dozvedel, že pohľadávka bola postúpená na nového veriteľa. Z toho dôvodu považuje žalobca jednostranný právny úkon započítania pohľadávky žalobcu proti pohľadávke žalovaného, ktorú má z titulu súdneho konania o nekalej súťaži, za neplatný. Pohľadávka žalovaného voči právnenému predchodcovi žalobcu vznikla dňa 23. 05. 2006, teda po dátume, kedy bolo odporcovi doručené oznámenie o postúpení pohľadávky spoločnosti K., s.r.o., na spoločnosť K. P., s.r.o., ktorá je žalobcom. Tzn., že uvedené započítanie pohľadávok žalovaným je neplatné, pretože pohľadávku, ktorú žalovaný započítava, nemohol uplatniť voči postupcovi v čase preukázané postúpenia pohľadávky dňa 24. 03. 2004, nakoľko mu vznikla až dňa 23. 05. 2006.

Súd konštatuje, že v zmysle § 358 Obchodného zákonníka, na započítanie sú spôsobilé pohľadávky, ktoré možno uplatniť na súde. Žalovaný návrhom zo dňa 05. 02. 2003 uplatnil svoje nároky týkajúce sa priznania práva na primerané zadost'učinenie z titulu nekalosúťažného konania vo výške 3 000 000 Sk voči právnenému predchodcovi žalobcu. Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 40Cb 10/2003 zo dňa 30. 10. 2003 bolo žalovanému priznané právo na primerané zadost'učinenie vo výške 1 000 000 Sk voči

právnemu predchodcovi žalobcu. Toto rozhodnutie sa stalo právoplatným a vykonateľným na základe rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Obo 58/2004 dňom 23. 05. 2006. Započítania schopná pohľadávka žalovaného, t. j. pohľadávka uplatnená na súde, vznikla pred dňom vyhlásenia rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to dňom podania návrhu a uplatnenia nároku na vydanie primeraného zadosťučinenia v peňažnej forme.

V zmysle § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi, alebo dokiaľ postupník postúpenie dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Oznámením postúpenia pohľadávky dlžníkovi, ako právny úkon v zmysle § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka, musí byť jednoznačne zjavné, kto oznamuje postúpenie pohľadávky, postúpená pohľadávka musí byť presne identifikovaná a presne identifikovaný musí byť i postupník ako nový veriteľ dlžníka. Postúpenie pohľadávky nebolo zo strany postupcu dlžníkovi oznámené bez zbytočného odkladu. Oznámenie zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 28. 10. 2003 bolo žalovanému ako dlžníkovi doručené až dňa 23. 03. 2004. Oznamovateľ oznámil postúpenie pohľadávky na hlavičkovom papieri spoločnosti K., s.r.o., L., Dunajská Streda, pričom tento konkrétny subjekt v čase doručenia neexistoval, pretože pôvodná spoločnosť K., s.r.o., od 22. 12. 2003, t. j. 4 mesiace pred doručením oznámenia, mala v obchodnom registri zapísané obchodné meno B., s.r.o. Oznámenie podpísala konateľka spoločnosti K. P., s.r.o., Mgr. A. K.. Z oznámenia o postúpení pohľadávky vyplýva konkrétna výška pohľadávky, t. j. 932 000 Sk a konštatuje sa v ňom, že ide o pohľadávku vyplývajúcu zo zmlúv o prevode ochranných známkov zo dňa 22. 07. 2003, avšak nie je uvedené, ktorej konkrétnej ochrannej známky sa v danom prípade týka. Nakoľko ide medzi účastníkmi konania o množstvo samostatných zmlúv o prevode ochranných známkov, tak ide aj o množstvo samostatných pohľadávok v rôznych výškach, ktoré sa týkajú jednotlivých známkových práv. Žalovaný vyzval dňa 30. 03. 2004 postupníka, aby mu zaslal zmluvy o postúpení pohľadávok v zmysle § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V zmysle § 529 ods. 2 Občianskeho zákonníka odporca (dlžník) môže použiť na započítanie voči postupníkovi (navrhovateľovi) aj svoje na započítanie spôsobilé pohľadávky, ktoré má voči postupcovi (navrhovateľovi) v čase, keď mu bolo oznámené alebo preukázané postúpenie

pohľadávky, ak ich oznámil bez zbytočného odkladu. Postupník mal, ako vyplýva z dokladov založených do spisu, vedomosť už v roku 2003, o existencii pohľadávky uplatnenej návrhom na zaplatenie primeraného zadosťučinenia proti postupcovi, pretože ide o jedného a toho istého konateľa spoločnosti – Mgr. A. K.. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, súd návrh žalobcu zamietol, keďže pohľadávka uplatnená žalobcom v konaní zanikla započítaním pohľadávok voči postupcovi, ktoré mu bolo oznámené dňa 14. 08. 2006.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca. Poukázal, že súd v odôvodnení rozsudku týkajúcom sa oznámenia postúpenia pohľadávky konštatoval, že: a) postúpenie pohľadávky nebolo žalovanému oznámené bez zbytočného odkladu, b) oznamovateľ uvedený na hlavičkovom papieri v čase doručenia oznámenia neexistoval, c) oznámenie o postúpení pohľadávky podpísala konateľka spoločnosti K. P., s.r.o., Mgr. A. K., d) v oznámení o postúpení pohľadávky neboli uvedené konkrétne ochranné známky, ktoré boli predmetom zmlúv o prevode ochranných známok, z ktorých postupovaná pohľadávka vyplývala.

Žalobca sa nestotožňuje s tvrdením súdu, že postúpenie pohľadávky nebolo zo strany postupcu dlžníkovi oznámené bez zbytočného odkladu. Oznámenie o postúpení pohľadávky bolo postupcom učené bezprostredne po postúpení pohľadávky ústnou formou konateľovi žalovaného Ing. Milošovi K., na čo právny zástupca žalobcu poukázal na pojednávaní dňa 25. 01. 2007, čo však súd prvého stupňa vôbec nevzal do úvahy.

Nesúhlasí s názorom súdu, ktorý konštatoval, že oznamovateľ postúpenia pohľadávky na hlavičkovom papieri spoločnosti K., s.r.o., L., Dunajská Streda, v čase doručenia oznámenia neexistoval, pretože pôvodná spoločnosť mala v čase oznámenia zapísané iné obchodné meno. Žalobca je toho názoru, že zmena obchodného mena v čase od okamihu zhmotnenia právneho úkonu v písomnej forme pod starým obchodným menom (zapísaným v tom čase v obchodnom registri) do okamihu dôjdenia prejavu vôle obsiahnutého v listine pod starým obchodným menom druhej strane, nemá za následok neplatnosť právneho úkonu zachyteného na listine z dôvodu, že listina obsahuje staré obchodné meno, a v čase dôjdenia prejavu vôle má tá istá spoločnosť obchodné meno podľa výpisu z obchodného registra zmenené.

Nesúhlasí s interpretáciou súdu, ktorý označuje Mgr. A. K. podpísanú pod oznámením o postúpení pohľadávky ako konateľku spoločnosti K. P., s.r.o., (postupník). Zmienené oznámenie o postúpení pohľadávky podpísala Mgr. A. K. bez

akýchkoľvek pochybností ako konateľka spoločnosti K., s.r.o., čo je zjavné z hlavičky oznámenia, kde je uvedená spoločnosť K., s.r.o., (postupca), ako aj z rozdeľovníka, kde je uvedená aj spoločnosť K. P., s.r.o.

Čo sa týka identifikácie pohľadávky a postupníka, má za to, že z oznámenia vyplývajúca identifikácia postupníka je vyčerpávajúca a identifikácia pohľadávky jej celkovou výškou 932 000 Sk, ako i právnym dôvodom – zmluvami o prevode ochranných známk, je identifikáciou jednoznačnou, určitou a plne postačujúcou pre platné postúpenie pohľadávky. Uvedená identifikácia musela byť dostatočne určitá aj pre žalovaného, nakoľko ten samotný zmluvy o prevode ochranných známk uzavieral, a taktiež sa v súdnom konaní vedenom na Krajskom súde v Trnave pod č. k. 20Cb 10/02 domáhal ich neplatnosti. Žalovaný sa ani nedostatku identifikácie postupovanej pohľadávky nedomáhal. Listom zo dňa 30. 03. 2004 sa žalovaný domáhal zaslania zmluvy o postúpení pohľadávok v zmysle § 526 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) zo strany postupníka. Na tomto mieste žalobca poukazuje, že oznámenie o postúpení pohľadávky bolo vykonané postupcom, a teda nebolo potrebné podľa § 526 ods. 2 OZ, aby postupník, ktorý bol vyzvaný na zaslanie zmluvy o postúpení pohľadávky, preukazoval žalovanému postúpenie pohľadávky zaslaním zmluvy o postúpení pohľadávky.

Súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že postupník mal vedomosť o existencii pohľadávky uplatnenej návrhom na zaplatenie primeraného zadosťučinenia proti postupcovi (a to z dôvodu, že ide o tú istú osobu vo funkcii konateľa u postupcu i postupníka) v roku 2003. Poukazuje na skutočnosť, že v roku 2003 bol podaný len návrh na začatie konania, a teda dôvod, no najmä výška nároku bola s konečnou platnosťou ustálená až v roku 2006, kedy došlo k právoplatnému ukončeniu sporu. S názorom prvostupňového súdu, že započítavaná pohľadávka zadosťučinenia za nekalosúťažné konanie vznikla pred dňom podania návrhu a uplatnenia nároku na vydanie primeraného zadosťučinenia v peňažnej forme. S uvedenou pohľadávkou bolo možné s konečnou platnosťou nakladať až na základe právoplatného rozhodnutia, ktorým bolo rozhodnuté o výške zadosťučinenia. Nesúhlasí s celkovým vyhodnotením dôkazov a s odôvodnením, že pohľadávka uplatnená žalobcom v konaní zanikla započítaním oproti pohľadávkou voči postupcovi, ktoré mu bolo oznámené dňa 14. 08. 2006. Má za to, že súd nesprávne posúdil platnosť úkonu oznámenia postúpenia pohľadávky (či už ústneho, alebo písomného) učeného viac ako dva roky pred tým, ako bol realizovaný započítací úkon žalovaného voči postupcovi. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva,

že súd písomné oznámenie o postúpení vyhodnotil ako nevykonané. Súd úkon písomného oznámenia postúpenia pohľadávky nijako bližšie nevyhodnotil a ústne oznámenie ani nevzal do úvahy, čím podľa nášho názoru pochybil. Naďalej trvá na tom, že aj ústne aj písomné oznámenie o postúpení pohľadávky boli vykonané platne, čo v konečnom dôsledku znamená, že k započítaniu pohľadávky žalovaného voči pohľadávke žalobcu, ktorá je predmetom tohto konania, nemohlo dôjsť. Započítanie pohľadávky žalovaným voči postupcovi je neúčinné a nemá žiaden právny účinok na nárok žalobcu ako postupníka voči žalovanému.

Navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave a žalobe vyhovel a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy prvostupňového a odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k zisteniu, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie zániku pohľadávok žalobcu voči žalovanému, ktoré pohľadávky boli pôvodným žalobcom (K., s.r.o.), uplatnené na vecne nepríslušnom súde štyrmi návrhmi na vydanie platobných rozkazov voči žalovanému v celkovej výške 260 000 Sk, pričom právnym základom nárokov bolo plnenie zo zmlúv o prevode ochranných známk, uzatvorených medzi pôvodným žalobcom a žalovaným dňa 22. 07. 2003. Z obsahu spisu vyplýva, že v priebehu konania súd na návrh pôvodného žalobcu K., s.r.o., pripustil, aby na jeho miesto do konania vstúpila spoločnosť K. P., s.r.o. Právnou skutočnosťou vstupu tejto spoločnosti do konania na miesto žalobcu bola zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 28. 10. 2003, uzatvorená medzi spoločnosťou K., s.r.o., ako postupcom a spoločnosťou K. P., s.r.o., ako postupníkom, ktorou zmluvou bola postúpená pohľadávka v celkovej výške 932 000 Sk, vyplývajúca zo zmlúv o prevode ochranných známk, uzatvorených medzi pôvodným žalobcom a žalovaným dňa 22. 07. 2003. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že žalovaný ako obranu proti žalobnému nároku žalobcu mimo iného v konaní namietal, že dňa 14. 08. 2006 doručil žalobcovi započítací prejav, podľa ktorého pohľadávku žalobcu započítava, na svoju pohľadávku vo výške 1 000 000 Sk. Keďže pohľadávka žalobcu, zaplatenie ktorej je predmetom sporu, zanikla, navrhuje žalobný návrh v celom rozsahu zamietnuť.

Odvolací súd poukazuje, že podľa § 157 ods. 2 O.s.p., súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov,

ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané, a ktoré nie, z ktorých dôkazov, vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

V prejednávanej veci súd síce v odôvodnení rozsudku uviedol, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, ako sa k veci vyjadril žalovaný, z ktorých dôkazov vychádzal, a akými úvahami sa pri ich hodnotení riadil. Nie je však vôbec zrejmé, prečo súd žalobu zamietol z dôvodov započítania pohľadávok účastníkov v priebehu konania, v zmysle § 529 ods. 2 OZ, keď z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že vykonaným dokazovaním žalobný nárok považoval za nepreukázaný. Pokiaľ teda žalobca v konaní pred súdom nárok nepreukázal, bolo povinnosťou súdu prvého stupňa žalobu zamietnuť z tohto dôvodu na základe riadne vykonaného dokazovania a rozhodnutie v súlade so zákonom odôvodniť. Pokiaľ súd v konaní pohľadávku žalobcu, zaplatenia ktorej sa domáhal, v konaní považoval za nepreukázanú, potom nemohol žalobu zamietnuť z iného dôvodu, a to na základe jej započítania. Neexistujúcu pohľadávku proste nemožno započítať, keďže jej niet, nemôže ani zaniknúť započítaním.

Nepochybne podania účastníkov, a to už od podania návrhov žalobcom na vecne nepríslušnom súde, úplne zbytočné prietahy v snahe konanie prerušiť, prispeli k tomu, že konanie sa stalo nezrozumiteľným preto, že spor súvisel s inými spormi účastníkov, ktoré, či už medzi sebou viedli, vedú a zrejme „budú“ viesť naďalej.

Podľa ustanovenia § 101 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky, a že dbajú na pokyny súdu.

V posudzovanej veci, ktorá je sporovou vecou, a teda viazaná zásadou súperenia strán, zástupcovia účastníkov konania venovali viac pozornosti účtovaniu náhrady trov konania, ako ich povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie svojich tvrdení. Od začatia konania v roku 2003 sa obrana žalovaného postupne menila, keď najskôr pohľadávka žalobcu podľa žalovaného neexistovala, následne došlo podľa obrany žalovaného k započítaniu tejto pohľadávky. Nepochybne rozpor v obrane žalovaného zostal v konaní neodstránený, keďže súd výrokom rozsudku žalobu síce zamietol, podľa odôvodnenia rozsudku z dôvodu

započítania pohľadávok, pričom uplatnenú pohľadávku žalobcu považoval za nepreukázanú. Od začiatku konania tak nepochybne muselo dôjsť k určitej zhode medzi účastníkmi konania, pretože niektoré sporné skutkové veci boli medzi nimi vyriešené v iných právoplatných rozhodnutiach súdov, ktoré však majú súvislosť s konaním.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. h/ a ods. 2 O.s.p., a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 30. júla 2009

**JUDr. Štefan Š a t k a, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M.